

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoP/29/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5118208967
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5118208967.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Evy Kyselovej a JUDr. Gabriely Veselovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: V. E., nar. XX.XX.XXXX, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, dieťa rodičov matky: Q. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. Y. N., R. XXXX/XX a otca: K. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XX, R. Y. N., právne zastúpený JUDr. Sabínou Hodoňovou, PhD., advokátkou, Advokátska kancelária Bednářová & Hodoňová, so sídlom Žilina, Mariánske námestie č. 31, o zníženie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 30P/142/2018-1049 zo dňa 3. apríla 2019, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiadnemu z účastníkov **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Žilina ako súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom tak, že návrh otca na zníženie výživného zamietal, a zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Otec sa svojím návrhom podaným na Okresný súd Žilina dňa 08.06.2018 domáhal, aby súd znížil výživné na maloletého V. na sumu 200,- eur mesačne. Na základe vykonaného dokazovania, oboznámením sa s listinnými dôkazmi, výsluchom matky, vyjadrením právneho zástupcu otca, matky, kolízneho opatrovníka dospel súd k záveru, že návrh otca na zníženie výživného na maloletého V. nie je dôvodný. Naposledy súd o výživnom rozhodoval rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 37P/265/2012-333 zo dňa 03.02.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina č. k. 7CoP/31/2014-496 zo dňa 14.05.2014, ktorým súd rozviedol manželstvo rodičov maloletého V., maloletého V. na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti matky, otca zaviazal prispievať na výživu maloletého V. výživným vo výške 400,- eur mesačne, pričom 250,- eur bol otec zaviazaný platiť k rukám matky a sumu 150,- eur na účet maloletého vedeného v C. sporiteľni, a.s. a upravil styk otca s maloletým V.. Pri svojom rozhodovaní o zmene výživného súd porovnal okolnosti dôležité pre určenie výživného tak v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj v čase vydania rozhodnutia. Otec ako dôvod zníženia výživného uvádzal zdravotné problémy, poukazoval na skutočnosť, že naposledy pri určovaní výživného súd vychádzal z ustanovenia § 63 ods. 1 Zákona o rodine, teda z 20-násobku životného minima, keďže, nie však jeho vinou, neboli predložené z jeho strany podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov. Podľa názoru súdu, od posledného rozhodovania súdu nenastala na strane otca zmena pomerov. Na dlhodobé zdravotné problémy otec poukazoval už v čase posledného rozhodnutia súdu o výživnom, ako je vyššie uvedené, súd sa nimi v tom čase zaoberal, otec však napriek tomu naďalej podniká ako samostatne zárobkovo činná osoba a taktiež prostredníctvom obchodnej spoločnosti, naďalej je podpredsedom a konateľom obchodných spoločností, ako v čase posledného rozhodovania súdu. Ak by otec mal vážne zdravotné problémy, tieto by musel riešiť a nemohol by sa naplno venovať podnikateľskej činnosti.

Podľa lekárskej správy má otec znížený pracovný potenciál, doteraz však otec nepožiadaval o priznanie invalidného dôchodku. Otec poberá nemocenské dávky a ako vyplýva z oznámenia Sociálnej poisťovne (č.l.788 spisu), práceneschopnosť otca nie je nepretržitá. Pokiaľ spoločnosť, prostredníctvom ktorej podniká, Ranč pri Žiline, s.r.o., ktorá má desať zamestnancov, jej výnosy a náklady sú uvedené vyššie v bode 11 a 12, je od roku 2014, s výnimkou roku 2016, v strate, logickým by bolo ukončiť podnikanie prostredníctvom tejto spoločnosti. Už v čase posledného rozhodovania súdu otec v odvolaní uvádzal, že náklady spoločnosti sú vyššie ako príjmy, oblasť v ktorej podniká má klesajúcu tendenciu, uviedol tiež, že spracováva podklady k osobnému bankrotu, chce sa zamestnať v stavebnej spoločnosti, nakoľko je v tejto oblasti vyučený a ukončiť podnikateľskú činnosť, ktorá mu neprináša žiaden zisk. Otec podniká aj ako fyzická osoba, pričom z tejto činnosti, okrem roku 2014 dosahuje zisk. Treba uviesť, že Krajský súd Žilina vo svojom rozhodnutí, na základe odvolania otca, upravil výšku výživného, ktorú stanovil okresný súd, zo sumy 500,- eur na sumu 400,- eur, pričom na základe výsledkov vykonaného dokazovania okresným súdom dospel k záveru, že vzhľadom na odôvodnené potreby maloletého V., aj napriek podmienkam pre určenie výživného, vzhľadom na možnosti, schopnosti a majetkové pomery povinného rodiča, je dôvodné, aby bol otec zaviazaný platiť nižšou sumou než stanovil okresný súd. Vychádzal teda z odôvodnených potrieb maloletého V., pri aplikácii právnej domnienky podľa § 63 ods.1 Zákona o rodine. Podľa názoru súdu výživné, v naposledy určenej výške 400,- eur, z toho 250 eur k rukám matky a 150 eur na tvorbu úspor, ktoré zodpovedá odôvodneným potrebám maloletého, vzhľadom k možnostiam a schopnostiam otca s prihliadnutím na jeho podnikateľské aktivity, je otec schopný naďalej platiť. K zmene pomerov došlo a dochádza na strane maloletého, ktorý podrástol, zvýšili sa jeho výdavky v súvislosti so stravou, ošatením, aj so zhoršeným zdravotným stavom. Keďže súd nezistil zmenu pomerov na strane otca odôvodňujúcu zmenu výšky výživného, jeho návrh na zníženie výživného zamietol. Súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania podľa ustanovenia § 52 CMP.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal otec v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie proti výroku I. rozsudku. Má za to, že súd prvého stupňa neval do úvahy všetky relevantné skutočnosti a s jeho konštatovaním nesúhlasí. Otec je v súčasnosti nemajetný a dlhodobo práceneschopný, v dôsledku čoho nemá dostatočný príjem na úhradu určeného výživného so svojimi ostatnými výdavkami. Na strane otca došlo k podstatnému zníženiu príjmov okolnosťami, ktoré nemohol ovplyvniť. Okresný súd v predchádzajúcom rozhodnutí rozhodoval na základe zákonnej podmienky a tvrdení matky z dôvodu, že otec sa nezúčastnil pojednávania v danej veci. Otec sa však žiadnym spôsobom nevyhýbal konaniu pred súdom a vždy vopred súd informoval o svojej neprítomnosti z dôvodu práceneschopnosti, navyše predložené doklady považoval za dostatočné. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že príjem otca sa z fiktívnej sumy 3 961,80 eur znížil na 463,11 eur, resp. 607,11 eur/mesiac a príjem matky zvýšil z 600 eur na 756 eur/mesiac. Otec doložil súdu všetky potrebné doklady preukazujúce jeho dlhodobú práceneschopnosť, ktorá mu bráni uskutočňovať také činnosti, ktoré by mu pomohli zlepšiť jeho finančnú situáciu. Z lekárskej správy jasne vyplýva, že otec má znížený pracovný potenciál. Otec maloletého vykonáva podnikateľskú činnosť v obchodnej spoločnosti Ranč pri Žiline, s.r.o.. Je pravdou, že spoločnosť má vyššie náklady ako príjmy a podnikanie v tejto oblasti má klesajúcu tendenciu, ale je to zároveň jediná činnosť, ktorú otec aktívne vykonáva. Otec nie je vlastníkom akýchkoľvek nehnuteľností a tiež hnutelých vecí väčšej hodnoty a ani nie je vlastníkom a ani držiteľom žiadneho motorového či nemotorového vozidla. Býva v rodinnom dome u svojho otca, ktoré prispieva mesačne sumou vo výške 300,- eur. Voči otcovi sú vedené viaceré exekučné konania. Má za to, že u otca došlo k podstatnej zmene pomerov a aktuálne výživné považuje za neprimerane vysoké. Na základe uvedeného odvolacieho súdu navrhuje napadnutý rozsudok zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

3. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, pracovisko Kysucké Nové Mesto sa k odvolaniu otca vyjadril, že s napadnutým rozsudkom okresného súdu súhlasí v plnom rozsahu. Zároveň súhlasil s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania.

4. Matka sa k odvolaniu otca vyjadrila prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Uviedla, že napadnutý rozsudok je po vecnej a právnej stránke správny v súlade s platnými právnymi predpismi, je odôvodnený na základe dôkazov, ktoré predložil otec, matka, ako aj dôkazov, ktoré si vyžiadal súd, a preto má za to, že odvolanie otca je nedôvodné. Súhlasí s názorom súdu, že od posledného rozhodovania súdu o výživnom na mal. dieťa nenastala na strane otca zmena pomerov. Otec doložil len PN za obdobie roku 2016. Za roky 2017 a 2018 potvrdenie PN nedoložil. Otec sa súdnych pojednávanií dňa 27. 02. 2019 a 03. 04. 2019 nezúčastnil z dôvodu práceneschopnosti od 26. 02. 2019, ktoré tlačivo mu vystavil všeobecný lekár MUDr. K. E., a je doložené v spise, pričom diagnóza, pre ktorú bol uznaný práceneschopným bol

kód 1 10, čo je vysoký krvný tlak. Napriek tomu, že otec má údajne zdravotné problémy s chrbticou, trpí na vysoký krvný tlak a dnu, ako tvrdí v odvolaní Čl. II/ písm. b/ ods. 34 PN-ky otcovi vypisuje iba všeobecný lekár MUDr. K. E., nie špecialista (internista, kardiológ, reumatológ ...). Je zaujímavé, že údajné dlhodobé zdravotné problémy nebránia otcovi, aby údajne opatroval svojho syna H., za opatrovanie ktorého poberá opatrovateľský príspevok, pričom H. má možnosť požiadať príslušné úrady o opatrovateľku. Otec nijakými relevantnými dokladmi nepreukázal svoje mesačné výdavky. Otec doteraz podniká, je spoločníkom, konateľom spoločností, ktoré fungujú, nie je v konkurze, nekrachuje, zamestnáva ľudí, ktorým riadne vypláca mzdy, stav zamestnancov neznižuje, naopak ich prijíma. Matka ďalej uviedla skutočnosti, ktoré svedčia o vysokej životnej úrovni otca. Zmena pomerov nastala u mal. V., okrem iného zhoršenie zdravotného stavu: bola mu diagnostikovaná skolióza chrbtice, ktorá si vyžaduje dlhodobé rehabilitácie a s tým spojené zvýšené náklady, ktorými sa súd podrobne zaoberal a vysporiadal sa s nimi v odôvodnení rozsudku. Preukázateľné náklady na V. za obdobie od 06/2017 do 06/2018 matka na základe podkladov vyčíslila na sumu cca 527,- eur mesačne. V septembri 2019 Lukáško nastúpi do deviateho ročníka základnej školy a následne na strednú školu. V deviatom ročníku V. čaká sviatosť birmovania. Má za to, že výživné na mal. V. v celkovej sume 400,- eur mesačne, z ktorej spotrebná časť v sume 250,- eur sa mesačne aj skutočne spotrebuje, a v sume 150,- eur, ktorý má otec platiť na sporiaci účet zriadený v prospech mal. V., odzrkadľuje životnú úroveň otca a je v otcových možnostiach a schopnostiach túto čiastku platiť. Určené výživné nie je pre otca likvidačné. Jediné exekučné konanie, ktoré navrhovateľ predložil, je exekúcia na zameškané výživné. Trvá na všetkých skutočnostiach, ktoré matka uviedla vo svojich písomných vyjadreniach na súd, ako aj na ústnych vyjadreniach a dôkazoch, ktoré matka predložila súdu. S poukazom na horeuvedené skutočnosti považujeme rozsudok súdu za spravodlivý, presvedčivý a po právnej, ako aj vecnej stránke podrobne odôvodnený. Rozsudok vychádza z podrobne vykonaného dokazovania a ústnych, ako aj písomných vyjadrení účastníkov konania. Súd rozhodol v súlade so záujmami maloletého dieťaťa a na základe vyjadrenia kolízneho opatrovníka. Na základe týchto skutočností navrhuje odvolaciemu súdu, aby odvolaniu otca nevyhovel, odvolanie odmietol a aby rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 30P/142/2018 zo dňa 03. 04. 2019, ako vecne správny podľa ust. §-u 387/ ods. 1/ CSP potvrdil. Zároveň prehlasuje, že súhlasí s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania.

5. Otec prostredníctvom právneho zástupcu v vyjadrení matky uviedol, že v čase predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom súd vychádzal z právnej fikcie v otázke príjmov otca, naproti tomu v tomto konaní otec preukázal svoje majetkové pomery, schopnosti ako aj možnosti. Otec má dlhodobé zdravotné problémy potvrdené lekárom. Otec preukázal svoj dlhodobý nepriaznivý stav a to, že nepožiadaval o invalidný dôchodok, na uvedenom nič nemení. Obchodná spoločnosť Ranč pri Žiline, s. r. o. je aktívnou spoločnosťou. Všetky príjmy z aktivít spoločnosti sú súčasťou účtovných závierok spoločnosti a z týchto účtovných závierok vyplývajú aj výdavky tejto spoločnosti. Ak by spoločnosť nebola aktívna, zadlžovala by sa a hrozil by jej konkurz. Hoci má výsledok podnikania spoločnosti klesajúcu tendenciu, otec nechce podnikanie tejto spoločnosti ukončiť. K ďalším tvrdeniam matky ohľadom vysokej životnej úrovne otca uvádza, že otec je skutočne držiteľom strelnej zbrane, ktorú však možno veľmi ťažko považovať za hnutelnú vec majúcu význam pre hodnotenie majetkových pomerov, schopností a možností otca. Otec ani nejazdí na motorových vozidlách označených matkou. Otec sa nevzdáva príjmu bez dôležitého dôvodu. Otec previedol spoluvlastnícky podiel na rodinnom dome súpisné číslo XX v k. ú. R. Y. N. na svojho syna H. E.. Otec sa týmto úkonom nemienil vzdať svojho majetku. Predmetom prevodu bol spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnosti o veľkosti 1/12 nepatrnej hodnoty, pričom na rodinnom dome viazne vecné bremeno doživotného užívania. Úkon darovania bol v inej veci napadnutý odporovateľnou žalobou, ktorá bola zamietnutá. Otec je v kontakte s maloletým vždy, keď je to možné a otec so synom sa kedykoľvek vedia dohodnúť na stretnutí. Matkou tvrdené mesačné náklady na maloletého vo výške 527,- eur otec považuje za výmysel. Výživné vo výške 400,- eur mesačne nezodpovedá odôvodneným potrebám maloletého ani schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom otca maloletého. Rovnako to platí aj pre spotrebnú časť výživného vo výške 250,- eur mesačne. Z vyššie uvedených dôvodov otec trvá na obsahu podaného odvolania a žiada, aby mu odvolací súd vyhovel.

6. Matka sa na podanie otca vyjadřila prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Okrem doterajších tvrdení uviedla, že všetkými tvrdeniami, ktoré uvádza otec vo svojom odvolaní voči citovanému rozsudku, ako aj v najnovšom vyjadrení sa Okresný súd v Žiline podrobne zaoberal na pojednávaniach dňa 27. 02. 2019 a 03. 04. 2019, a boli predmetom rozsiahleho dokazovania, teda súd nevychádzal len z tvrdení matky, ako uvádza otec v odvolaní, ale rozhodol na základe vykonaného rozsiahleho dokazovania. Zotrváva na tvrdeniach, vyjadreniach a dôkazoch, ktoré matka vykonala a predložila súdu.

Otec v súčasnosti doložil dva rozsudky, ktoré by nemali mať vplyv na zmenu rozhodnutia, pretože spor o neúčinnosť zmlúv existoval už v čase prejednávania veci na OS v Žiline. Mesačné náklady na maloletého matka preukázala právne relevantnými dokladmi. Tiež zhoršenie zdravotného stavu dieťaťa riadne preukázala. Naopak, otec dieťaťa svoje tvrdenia o osobných nákladoch nedoložil relevantným spôsobom.

7. Otec k podaniu matky prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že zotráva na dôvodoch podaného odvolania, ako aj na všetkých doterajších vyjadreniach. Vyjadrenia matky sa nezakladajú na pravde a sú zavádzajúce. Od posledného rozhodnutia uplynulo 5 rokov a otec vyčerpávajúco v konaní pred okresným súdom preukázal súdu, že jeho pomery sa zmenili nakoľko je dlhodobo práceneschopný a jeho príjmy nedosahujú takú výšku, aby si mohol dovoliť platiť výživné v sume 400,- eur mesačne bez toho, aby to bolo pre neho likvidačné. Pokiaľ ide o zaslané súdne rozhodnutia v predošlom vyjadrení otca, tieto otec zaslal súdu z dôvodu, aby vyvrátil tvrdenia matky o tom, že sa bezdôvodne zbavuje svojho majetku. Podľa rozhodnutí súdu boli motorové vozidlá predané odplatne, takže nemohlo ísť o odporovateľný právny úkon a časť rodinného domu, ktorý otec daroval svojmu synovi H.. je zanedbateľnej hodnoty a navyše s vecným bremenom doživotného užívania.

8. Matka opäť reagovala na vyjadrenie otca prostredníctvom právneho zástupcu. Okrem doteraz tvrdených skutočností uvádza, že z dôvodu, že otec si svoju povinnosť platiť súdom určené výživné na mal. V. vyplývajúce z dotknutých rozsudkov z r. 2014 dobrovoľne neplní, matka bola nútená podať návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie dlžnej čiastky na zameškanom výživnom a na platenie bežného mesačného výživného, ktoré exekučné konanie doteraz nie je ukončené. Od posledného rozhodnutia o výživnom na mal. dieťa V., ktorý mal vtedy 9 rokov, otec platí na mal. dieťa necelú čiastku zo spotrebnej časti výživného a to 200,- eur, pričom mal. V. bude mať v októbri 2019 15 rokov a od septembra 2020 nastúpi na strednú školu. Mesačné náklady na maloletého matka riadne preukázala právne relevantnými dokladmi. Tiež zhoršenie zdravotného stavu mal. dieťaťa riadne preukázala zdravotným záznamom MUDr. N. J., zástupcu primára pediatrickej ortopedie Fakultnej nemocnice s poliklinikou v Žiline, ktorý diagnózu skolióza chrbtice určil na základe vyšetrenia maloletého a rtg. výsledkov na CD nosiči.

9. Krajský súd v Žiline uznesením z 30. októbra 2019, sp. zn. 5CoP/49/2019 odmietol podľa § 386 písm. a/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) odvolanie otca maloletého, podané proti rozsudku Okresného súdu Žilina z 3. apríla 2019, č. k. 30P/142/2018-1049 a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie bol doručený právnej zástupkyňi otca maloletého 29. apríla 2019. Odvolanie podané právnu zástupkyňou otca maloletého dieťaťa bolo doručené súdu elektronicky 15. mája 2019, teda deň po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty na podanie odvolania.

10. Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podal dovolanie otec maloletého dieťaťa, prípustnosť ktorého vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. ú CSP, pretože súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Namietal, že odvolací súd sa pri skúmaní včasnosti podania odvolania zaoberal okamihom doručenia odvolania a nie okamihom jeho odoslania. Najvyšší súd SR uznesením č. k. 9Cdo/101/2020 zo dňa 27. mája 2020 uznesenie Krajského súdu v Žiline z 30. októbra 2019, sp. zn. 5CoP/49/2019 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Najvyšší súd SR konštatoval, že pokiaľ odvolací súd odmietol odvolanie otca maloletého ako oneskorene podané, týmto nesprávnym procesným postupom mu znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a otec maloletého opodstatnene uplatnil dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f/ CSP. Dovolací súd preto uznesenie odvolacieho súdu zrušil (§ 449 ods. 1 CSP) a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 450 CSP).

11. Podľa ust. § 455 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, odvolací súd ako aj súd prvej inštancie sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (Najvyššieho súdu SR). Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou konania v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 65 a § 66 CMP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

12. V zmysle ust. § 2 ods. 1 CMP na konanie podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

13. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

14. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

16. Odvolací súd konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP, pričom výstižne a dostatočne odôvodnil, čo ho viedlo k vydaniu rozhodnutia a vypořiadal sa s rozhodujúcimi skutočnosťami. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Odvolateľ v podanom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorým by sa okresný súd nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav a následne prijaté právne závery. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd.

17. Pre zdôraznenie správnosti rozhodnutia odvolací súd ďalej uvádza nasledovné:

18. Odvolací súd dáva do pozornosti, že pri zaoberaní sa myšlienkou výšky výživného sa vychádza z premisy, že obidvaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov v zmysle § 62 ods. 2 Zákona o rodine. Prvotné pri určovaní výšky výživného na dieťa je jeho právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Zákonná vyživovacia povinnosť oboch rodičov neznamená mechanickú rovnosť. Vchádza sa z individuálnych schopností, možností a majetkových pomerov každého z rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti určujúcim hľadiskom sú odôvodnené potreby oprávneného, ako aj schopnosti a možnosti povinného. Je pritom potrebné vychádzať z toho, že výživné má zabezpečiť také materiálne podmienky pre telesný a duševný vývoj dieťaťa, v akých by sa dieťa nachádzalo, keby žilo v harmonickej spoločnej domácnosti svojich rodičov.

19. Prvotným základom pre výpočet výšky výživného je po vykonanom dokazovaní mať riadne preukázané osobné, majetkové a zárobné pomery oboch rodičov dieťaťa, berúc ohľad na ich individuálne potreby. Možnosti a schopnosti rodiča sú dané jednak jeho vzdelaním, povoláním, praxou, zdravotným stavom, celkovými majetkovými pomermi a u samostatne zárobkovo činnnej osoby tiež mierou jeho pracovnej aktivity, kvalitou jeho práce a schopnosťou uplatniť sa v konkurencii a na trhu práce.

20. Naposledy súd o výživnom rozhodoval rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 37P/265/2012-333 zo dňa 03.02.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina č. k. 7CoP/31/2014-496 zo dňa 14.05.2014, ktorým súd rozviedol manželstvo rodičov maloletého V., maloletého V. na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti matky, otca zaviazal prispievať na výživu maloletého V. výživným vo výške 400,- eur mesačne, pričom 250,- eur bol otec zaviazaný platiť k rukám matky a sumu 150,- eur na účet maloletého.

21. Odvolaciemu súdu bolo preukázané, že na strane matky k výraznej zmene pomerov nedošlo. Naďalej býva s maloletým V. v byte so svojou mamou. Za byt platí mesačne 112,- eur + elektrickú energiu 22,33 eur mesačne. Je zamestnaná, jej priemerný mesačný čistý príjem predstavuje okolo 756,- eur. Nie je vlastníčkou žiadnych nehnuteľností, ani hnutelých vecí väčšej hodnoty.

22. Pri určovaní výšky výživného súd prihliada tiež na aktuálne potreby dieťaťa, ktoré je v určitej etape vývoja a veku. Maloletý V. bol v čase rozhodovania okresného súdu žiakom 8. ročníka základnej školy. mal. Od septembra 2020 nastúpil na strednú školu. Má bežné výdavky so stravou, ošatením. Výdavky so školou sú školské poplatky a nákup školských pomôcok. Bola mu diagnostikovaná skolióza, s čím sú spojené ďalšie výdavky. Zhoršenie zdravotného stavu maloletého dieťaťa matka riadne preukázala zdravotným záznamom MUDr. N. J., zástupcu primára pediatrickej ortopedie Fakultnej nemocnice s poliklinikou v Žiline, ktorý diagnózu skolióza chrbtice určil na základe vyšetrenia maloletého a rtg. výsledkov na CD nosiči.

23. V čase rozhodovania okresného súdu bolo preukázané, že otec býva u svojho otca v rodinnom dome. Na bývanie prispieva 130,- eur mesačne. Má výdavky so stravou, ošatením, na lieky v súvislosti so zvýšeným krvným tlakom. Otec nie je vlastníkom žiadnych nehnuteľností, ani hnuiteľných vecí väčšej hodnoty. Je spoločníkom obchodnej spoločnosti Ranč pri Žiline, s.r.o., spoločnosti BWA Universal, s.r.o., ktorej je otec jedným z piatich spoločníkov, táto spoločnosť nevykonáva žiadnu činnosť, podpredsedom predstavenstva spoločnosti Fonte SK, a.s., podľa oznámenia spoločnosti, za rozhodné obdobie mu nebola vyplatená žiadna odmena, konateľom spoločnosti Inžinierske siete, s.r.o., podľa oznámenia spoločnosti za rozhodné obdobie mu nebola vyplatená žiadna odmena, zároveň je samostatne zárobkovo činnou osobou. Naďalej poberá zaopatrovateľský príspevok na syna H.. V podanom odvolaní tvrdil, že aktuálne na bývanie prispieva sumou 300,- eur. Ďalej uviedol, že je pravdou, že spoločnosť Ranč pri Žiline, s.r.o. má vyššie náklady ako príjmy a podnikanie v tejto oblasti má klesajúcu tendenciu, ale je to zároveň jediná činnosť, ktorú otec aktívne vykonáva. Z účtovnej závierky spoločnosti Ranč pri Žiline, s.r.o., okresný súd zistil, že za rok 2018 výnosy z hospodárskej činnosti predstavovali 128.272,- eur, náklady na hospodársku činnosť sumu 148.858,- eur, výsledok hospodárenia z hospodárskej činnosti mínus 20.586,- eur. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom okresného súdu, ktorý vyslovil, že pokiaľ spoločnosť Ranč pri Žiline, s.r.o. je od roku 2014, s výnimkou roku 2016, v strate, logickým by bolo ukončiť podnikanie prostredníctvom tejto spoločnosti. Už v čase posledného rozhodovania súdu otec v odvolaní uvádzal, že náklady spoločnosti sú vyššie ako príjmy, oblasť v ktorej podniká má klesajúcu tendenciu, uviedol tiež, že spracováva podklady k osobnému bankrotu, chce sa zamestnať v stavebnej spoločnosti, nakoľko je v tejto oblasti vyučený a ukončiť podnikateľskú činnosť, ktorá mu neprináša žiaden zisk.

24. Je nevyhnutné podotknúť, že aj keď zákon o rodine rozhodujúce kritéria určovania výživného (odôvodnené potreby výživou oprávnenej osoby a možnosti a schopnosti výživou povinnej osoby) definuje ako rovnocenné, z faktického hľadiska sú predsa len možnosti a schopnosti povinnej osoby plniť výživné významnejšie. Inými slovami, pokiaľ schopnosti a možnosti povinnej osoby sú limitované, resp. objektívne obmedzené, odôvodnené potreby výživou oprávnenej osoby (hoci aj reálne dané a nespochybňované) nemôžu samy o sebe podmieniť inú výšku výživného, než zodpovedá schopnostiam a možnostiam výživou povinnej osoby. Na zníženie (stratu) príjmu povinného súd prihliada len v prípade jednoznačného preukázania takého dôležitého dôvodu, ktorý vznikol objektívne bez zavinenia povinného. Napríklad zdravotný stav je atribút, resp. choroba je objektívna skutočnosť, ktorá tu je bez ohľadu na správanie a konanie povinnej osoby.

25. V súlade s ustanovením § 75 ods. 1 Zákona o rodine sa pri určovaní výšky výživného prihliada na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku alebo majetkového prospechu a rovnako sa prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

26. Otec ako dôvod zníženia výživného uvádzal zdravotné problémy, poukazoval na skutočnosť, že naposledy pri určovaní výživného súd vychádzal z ustanovenia § 63 ods. 1 Zákona o rodine, teda z 20-násobku životného minima, keďže, nie však jeho vinou, neboli predložené z jeho strany podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov. Odvolaciemu súdu bolo preukázané, že na dlhodobé zdravotné problémy otec poukazoval už v čase posledného rozhodnutia súdu o výživnom, pričom súd sa nimi v tom čase zaoberal, otec však napriek tomu naďalej podniká ako samostatne zárobkovo činná osoba a taktiež prostredníctvom obchodnej spoločnosti, naďalej je podpredsedom a konateľom obchodných spoločností, ako v čase posledného rozhodovania súdu. Odvolací súd sa tiež prikláňa k názoru okresného súdu, že ak by otec mal vážne zdravotné problémy, tieto by musel riešiť a nemohol by sa naplno venovať podnikateľskej činnosti. Podľa lekárskej správy má otec znížený pracovný potenciál,

doteraz však otec nepožiadala o priznanie invalidného dôchodku. Otec poberal nemocenské dávky a ako vyplýva z oznámenia Sociálnej poisťovne (č.l.788 spisu), práceneschopnosť otca nie je nepretržitá. V súčasnosti otec podľa lustrácie v Sociálnej poisťovni nepoberá dávky z nemocenského poistenia ale je dobrovoľne poistená osoba na NP, DP a RF. Odvolací súd sa tiež stotožňuje s názorom matky, ktorá uviedla, že napriek tomu, že otec má údajne zdravotné problémy s chrbticou, trpí na vysoký krvný tlak a dnu, ako tvrdí v odvolaní Čl. II/ písm. b/ ods. 34 PN-ky otcovi vypisuje iba všeobecný lekár MUDr. K. E., nie špecialista (internista, kardiológ, reumatológ ...).

27. Podľa názoru odvolacieho súdu výživné vo výške 400,- eur (z toho 250,- eur k rukám matky a 150,- eur na tvorbu úspor), aj naďalej zodpovedá odôvodneným potrebám maloletého a vzhľadom k možnostiam a schopnostiam otca s prihliadnutím na jeho podnikateľské aktivity, je otec schopný ho naďalej platiť. Aj odvolací súd zisťoval, aká zmena pomerov nastala, zisťoval či nastali okolnosti, ktoré sa závažnejším spôsobom prejavili v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia rozsudku, aké sú možnosti a schopnosti otca plniť si vyživovaciu povinnosť voči maloletému. Odvolaciemu súdu nebola preukázaná taká zmena pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu výšky výživného.

28. Odvolaciemu súdu nebola preukázaná taká zmena pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu výšky výživného a preto napadnutý rozsudok okresného súdu podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

29. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 2 ods. 1 CMP v spojení s § 396 ods. 1 CSP a § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

30. V zmysle § 57 CMP O povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

31. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).
Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.
Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)